
NASTRASZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

Oba a jasne.

fut 2 sg nastraszysz sie. ◇ [praet 3 sg m nastraszyl sie.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Doznać uczucia strachu, przestraszyć się:

W przeciwstawieniu: »nastraszyc się ... nacieszyc się«: iuż lie tám cztac y náłtrálzylz y nácielzylz/ y náuczylz przy czym rádłzey zołtác małz RejAp BB5v.

2. [Pf od „straszyć” ‘powodować uczucie strachu’ z formantem na- + się wyrażającym dosyt [kogo]: á tym lye obyztáiem y fałłfyrzá náłtrálłyl/ y z żony náśmiał. LorichKosz 169v (Linde).]

Formacje współrdzenne cf STRASZYĆ.